

2. Второ основание, изложено при условията на евентуалност, изведено от факта, че дори да се предположи, че разглежданата регионална схема за помощ не представлява съществуваща схема за помощ, Комисията не би могла да извършва проверка за повече от 10 години преди 25 ноември 2008 г. — датата, на която Комисията е поискала информация от френските органи. Всъщност член 17 от Регламент № 2015/1589 предвиждал, че десетгодишната погасителна давност не се прекъсва с предприемането на мярка от Комисията или от държава членка, действаща по искане на Комисията. Така според жалбоподателите Комисията е можела да извърши своята проверка най-много за периода до 25 ноември 1998 г.

Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — Buck-Chemie/EUIPO — Henkel (Изображение на почистващи блокове за тоалетни)

(Дело T-296/17)

(2017/C 239/64)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Германия) (представители: Rechtsanwälte C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann и C. Gehweiler)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Henkel AG & Co. KGaA (Дюселдорф, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 1663618-0003

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 8 март 2017 г. по преписка R 2113/2015-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди ответника и другите участници в производството да заплатят разноските на жалбоподателя по съдебното производство и по производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на членове 62 и 63 от Регламент № 6/2002,
- Нарушение на член 25, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 6/2002/;
- Нарушение на член 3, буква а) от Регламент № 6/2002;
- Нарушение на член 4, параграф 1 от Регламент № 6/2002;
- Нарушение на членове 5 и 6 от Регламент № 6/2002.

Жалба, подадена на 29 май 2017 г. — Martinair Holland/Комисия

(Дело T-323/17)

(2017/C 239/65)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Martinair Holland NV (Харлемермер, Нидерландия) (представител: M. Smeets, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло Решение C(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело AT.39258 — Въздушен превоз на товари) поради нарушение на забраната за произволни действия и на принципа на равно третиране съгласно първото изложено основание; поради липса на компетентност в областта на въздушния транспорт от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП съгласно второто изложено основание (като главно искане); или
- да отмени член 1, параграф 2, буква г) и член 1, параграф 3, буква г) от обжалваното решение, доколкото в посочените разпоредби се констатира нарушение на жалбоподателя в областта на въздушния транспорт от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП съгласно второто изложено основание (при условията на евентуалност); и
- да отмени член 1, член 1, параграф 1, буква г), член 1, параграф 2, буква г), член 1, параграф 3, буква г) и член 1, параграф 4, буква г) от обжалваното решение, доколкото в тях е констатирано, че единното продължено нарушение включва неплащането на комисионни върху допълнителните такси съгласно третото изложено основание; и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в това производство, ако Съдът отмени изцяло или отчасти обжалваното решение.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. С първото основание се твърди нарушение на забраната за произволни действия и на принципа на равно третиране.
 - Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава забраната за произволни действия, като изключва предприятия от разпоредителната част на обжалваното решение, които съгласно мотивите на същото са участвали в същите действия като адресатите на това решение.
 - Освен това жалбоподателят сочи, че обжалваното решение нарушава принципа на равно третиране, като го санкционира за нарушение, налага му глоба и дава възможност да му бъде търсена гражданска отговорност, при положение че от разпоредителната част са изключени предприятия, които съгласно мотивите му са участвали в същите действия като адресатите на това решение.
2. С второто основание се твърди липса на компетентност в областта на въздушния превоз на товари от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП.
 - Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение неправилно се основава на допускането, че единното продължено нарушение относно въздушния превоз от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП се осъществява в рамките на ЕИП.
 - Освен това жалбоподателят твърди, че обжалваното решение неправилно се основава на допускането, че единното продължено нарушение относно въздушния превоз от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП оказва съществено, непосредствено и предвидимо въздействие върху конкуренцията в рамките на ЕИП.
3. С третото основание се твърди липса на мотиви и явна грешка в преценката относно констатацията, че неплащането на комисионни за допълнителни такси представлява самостоятелен елемент на нарушението.
 - Жалбоподателят твърди, че двете допускания, на които се основава обжалваното решение, за да квалифицира неплащането на комисионни върху допълнителни такси като самостоятелен елемент на нарушението, са противоречиви с оглед на икономическия и правен контекст в съответния отрасъл.
 - Жалбоподателят освен това твърди, че неплащането на комисионни върху допълнителни такси не може да се разграничи от действията във връзка с допълнителната такса за гориво и за безопасност и не представлява самостоятелен елемент на нарушението.